

Generální konzulát ČR LVOV	
Vyvěšeno dne	1. 4. 2025
Svěšeno dne	17. 4. 2025

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení pro pracovní migraci I.
Hněvkovského 30/65, 617 00 BRNO

Č.j.: OAM-29564-19/ZM-2022

Brno, 05. 02 2025

Počet stran: 4

Pan
MOSIUR Sergii
nar. 19. 11. 1972
státní příslušnost: **Ukrajina**
bytem v zemi původu: ul. 50 let, Peremohy 29/98, 723 13 Melitopol, Ukrajina

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky jako správní orgán příslušný podle § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zák. č. 326/1999 Sb.“), rozhodlo o žádosti o vydání zaměstnanecké karty, kterou dne 23. 02. 2022 podal pan **MOSIUR Sergii, nar. 19. 11. 1972, stát. přísl. Ukrajina** (dále jen jako „účastník řízení“), takto:

žádost se z a m í t á

a zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., n e v y d á , neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území

Odůvodnění:

Dne 23. 02. 2022 podal účastník řízení na Generálním konzulátu České republiky ve Lvově žádost o vydání zaměstnanecké karty z důvodu uvedeného v § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Z úředního tiskopisu žádosti vyplynulo, že účastník řízení hodlá být zaměstnáván na pracovní pozici uvedené v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (dále jen jako „EVPM“) pod číslem 23 212 960 779, žádost byla zaevidována pod č. 4 261 262 381.

Předně ovšem správní orgán poznamenává, že v rámci posouzení žádosti a rozhodnutí o ní postupuje dle znění zákona č. 326/1999 Sb. účinného do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), a to v souladu s čl. IV odst. 1 zákona č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Správní orgán posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastníka řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví zák. č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Dle § 42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní

sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva.

Z náležitostí doložených k žádosti vyplývá, že účastník řízení hodlá být zaměstnáván na volném pracovním místě u zaměstnavatele Šmídl s.r.o., IČ: 260 09 030 se sídlem: Čs. armády 991, 564 01 Žamberk, které je součástí EVPM pod číslem 23 212 960 779. Dle údajů zde uvedených by účastník řízení měl být zaměstnán u výše uvedeného zaměstnavatele na pracovním místě, které je charakterizováno pomocí klasifikace CZ-ISCO jako „Řidiči nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel (8332)“. K žádosti účastník řízení přiložil smlouvu o budoucí pracovní smlouvě ze dne 17. 02. 2022, ze které vyplývá, že tento bude u výše uvedeného zaměstnavatele zaměstnán na plný pracovní úvazek a za měsíční mzdu, která nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy. Dle údajů v této smlouvě bude účastník řízení vykonávat pro budoucího zaměstnavatele práci jako „řidič“.

Správní orgán v průběhu řízení o žádosti shledal, že jsou splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, a proto rozhodl, že dostaví-li se účastník řízení k pořízení údajů nezbytných pro výrobu průkazu o povolení k pobytu a převezme jej, bude mu zaměstnanecká karta vydána. Správní orgán také v souladu s § 165a písm. f) zák. č. 326/1999 Sb. vydal shora uvedenému zastupitelskému úřadu pokyn k udělení víza k pobytu nad 90 dnů dle § 30 odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Uvedené je zachyceno v předkládací zprávě ze dne 05. 05. 2022, která je součástí spisového materiálu vedeného o této žádosti pod čj. OAM-29564-10/ZM-2022.

Dle § 169t odst. 7 zák. č. 326/1999 Sb. se, v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu (tedy i zaměstnanecké karty), vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Ve smyslu § 151 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 500/2004 Sb.“), dnem převzetí dokladu účastníkem řízení nabývá rozhodnutí právní moci a právních účinků. Do doby převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu (zaměstnanecké karty) lze tedy původní závěr správního orgánu, že cizinec splňuje podmínky pro vydání zaměstnanecké karty přehodnotit, zejména v případě, že jsou zjištěny nebo nastanou nové skutečnosti, které jsou důvodem pro nevyhovění žádosti. V případě účastníka řízení taková situace nastala.

Správnímu orgánu bylo dne 18. 11. 2024 doručeno sdělení budoucího zaměstnavatele účastníka řízení – společnosti Šmídl s.r.o., IČ: 260 09 030, ze kterého vyplývá, společnost již nemá zájem účastníka řízení přijmout do pracovního poměru.

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastníku řízení brání jiná závažná překážka, spočívající v tom, že účastník řízení nemůže být ve skutečnosti zaměstnáván na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení do úředního tiskopisu své žádosti uvedl. Nehodlá-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, účastníka řízení na takovém zaměstnat, pak mu zaměstnaneckou kartu nelze vydat, neboť by nemohl plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a)-i) a k)-m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb. a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ a jeho okolnosti, s ohledem na smysl zákonného ustanovení, v němž je použit a konečně i vzhledem k právní úpravě upravující příslušnou oblast právních vztahů. Tedy v našem případě jde o právní úpravu pobytu cizinců na území ČR. V neposlední řadě je při tomto vymezení nutno dbát základních zásad postupu správních orgánů, jak jsou vymezeny ve správním řádu.

Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

V návaznosti na to zákon č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

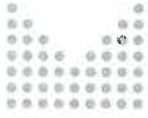
V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zákon o pobytu cizinců postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobyt trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území ČR věnovat. Toto vyplývá například hned z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza povinen doložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoliv zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území ČR dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 1. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „*plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.*“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „*aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty je především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o těchto smlouvách budoucí, kterou je žadatel povinen předložit ke své žádosti jako jeho náležitost. Tento dokument však sám o sobě neprokazuje, že žadatel bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohl plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinec uzavřel některou z těchto smluv, již zájem cizince z jakéhokoliv důvodu zaměstnávat, je zřejmé, že nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizinci mělo být umožněno na území ČR pobývat.

V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území situace, kdy je zjištěno, že by po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohl plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohl vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa nebo pro nezájem zaměstnavatele jej zaměstnávat.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25.1.2018, č.j. 4 Azs 248/2017 – 37, kde uvedl následující: „*Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace*

dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastníka řízení na území ve skutečnosti, že by v případě vyhovění žádosti nemohl plnit účel zaměstnanecké karty, neboť ho již shora uvedený zaměstnavatel na pracovní pozici, kterou uvedl ve své žádosti, nehodlá zaměstnávat.

Po shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgán v souladu s § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. vyznamenal účastníka řízení přípisem č. j. OAM-29564-16/ZM-2022 ze dne 20. 11. 2024 o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a případně navrhnout jejich doplnění. Předmětná písemnost byla účastníku řízení doručena dne 16. 01. 2025 veřejnou vyhláškou. V poskytnuté lhůtě a ani do dnešního dne se účastník řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí nevyjádřil. Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je však právem účastníka řízení a nikoliv jeho povinností, a proto není správní orgán povinen takového vyjádření vyčkávat.

S ohledem na uvedené má správní orgán za to, že v řízení byl náležitě zjištěn a prokázán důvod pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty uvedený v zaměstnání dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastníka řízení na území.

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Taťána Janíčková, DiS.
Vedoucí Oddělení pro pracovní migraci I.